

Publicerad 2011-06-30 19:13 av ADI Nehlin

VISA OM VÄGBYGGET GUNNILBO-RAMNÄS 1922

Skriven av min mormors far Karl Axel Johansson.

Gunnilbovisan - till minne av Karl Axel Johansson

Det var nödår och många tvingades att utföra så kallade nödhjälpsarbeten. Som framgår av texten så var det svårt att lämna hustru och barn för att leva rallarliv. Lönen var 60 kronor i månaden, för det skulle Karl Axel försörja hustru och sex barn. Gunnilbovisan lär ha blivit något av en "slagdänga" och spelades i radio på 30-talet. Sista åren av sitt liv låg Karl Axel förlamad efter en olycka. Min mormor berättade att fattigdomen då var så svår att de ibland blev tvungna att att stjäla mjöl. Sverige var, för inte så länge sedan, ett mycket fattigt land. Många människor slet hårt för att bygga upp det vi har idag.

Gunnilbovisan

År nittonhundratjugutvå, på årets andra dag
vi reste ifrån Karmansbo ett redligt arbetslag.
En landsväg skulle byggas igenom skog och berg
och vinterkylan kändes igenom ben och märg.

Vid Gunnilbo kyrka där fick vi vårt kvarter,
i gamla fattigstugan, vad kan man önska mer.
När man får rum av staten man får ej anspråk ha,
blott man kan laga maten så går det ganska bra.

Vi blevo sen uppdelade i skilda arbetslag.
Med kärror spett och spadar fördriva vi vår dag.
Och stora stenar sprängdes som sedan fraktas bort.
Med flit och iver bliver vår arbetsdag så kort.

Att tjäna kovans mångfald är ej att tänka på,
ty det är statsarbete och det är vackert så.
Om blott man får till maten man lider ingen nöd.
På gravens andra sida, där är vårt överflöd.

Jag vill för Er beskriva hur här går till en kväll,
sen arbetet är slutat, vi i vårt enkla tjäll
att torka skor och kläder, man får ej vara lat,
om kaffet man skall koka och laga till sin mat.

Potatisgrytan kokar, vad ska man äta till?
Den ena steker sotkött , en annan en bit sill.
Och vatten fås från källan som ligger utanför.

I gårdarna omkring oss där få vi köpa smör.

Och mjölken ifrån Färna den är förträffligt bra,
den köres hit till trappan och det för varje dag.
I mörkret vi ej famlar, elektriskt ljus vi fått.
I spisen brasan flammar, då mår vi ganska gott.

För många är ej trevligt att leva rallarns liv,
den som är van vid hemmet och har sitt äkta viv,
han på de kära tänker och när han somnar in
han drömmer ljuva drömmar om barn och maka sin.

Nu har jag sökt beskriva hur livet här sig ter,
och är Ni ej belåtna så får Ni skriva mer.
Jag sjunger glad i hågen med släggans takt min sång,
i skogen ekot svarar så lustigt mången gång.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ADI Nehlin med Poeter.se id #36459 innehar upphovsrätten